

Список використаної літератури:

1. Andolina M., Keeter S., Jenkins K., Zukin C. [Електронний ресурс]: Paper prepared for presentation at the annual meeting of the Midwest Political Science Association Chicago, IL April 25-28/ M. Andolina, S. Keeter, K. Jenkins, C. Zukin — Режим доступу: <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.598.6772&rep=rep1&type=pdf>
2. Hirsh, J.B., Dolderman, D. Personality predictors of consumerism and environmentalism: A preliminary study./ J. B. Hirsh, D. Dolderman // Personality and Individual Differences. — 2007. — № 43(6). — Pp.1583-1593.
3. Lawrence B. Glickman. The Strike in the Temple of Consumption: Consumer Activism and twentieth-century American Political Culture / Lawrence B. Glickman // The Journal of American History. — June 2001. — Pp. 99-128.
4. Quintelier E. The influence of the Big 5 personality traits on young people's political consumer behavior. / Ellen Quintelier// Young Consumers Insight and Ideas for Responsible Marketers. — 2015. — № 15/4. — Pp. 342-352
5. Що думають українці про вбивство Бориса Немцова та бойкот російських товарів? (2015) Kantar.TNS. [Електронний ресурс] — Режим доступу: <https://tns-ua.com/news/chto-dumayut-ukraintsyi-ob-ubiytve-borisa-nemtsova-i-boykote-russkih-tovarov>

ТРЕТЬЯКОВА ТЕТЯНА МИКОЛАЇВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри соціології та психології, кандидат політичних наук

ІНТЕГРАТИВНІСТЬ СУСПІЛЬСТВА В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Варто відмітити, що соціальна система є досить динамічною та відкритою системою, а отже, їй притаманні постійні зміни під впливом як внутрішніх, так і зовнішніх чинників. Суспільство постійно має адаптуватися до нових вимог, які диктує йому час та, в свою чергу, також продукувати певні інноваційні умови свого вдосконалення. На сучасному етапі розвитку людської цивілізації, в час функціонування інформаційного суспільства, актуалізуються глобальні процеси. Саме вони обумовлюють якісні зміни та системні трансформації суспільств, на які варто звернути увагу та направити наукові пошуки, оскільки від їх результатів залежатиме і майбутнє всієї людської спільноти.

Розпочнемо із загально вживаної інтерпретації глобалізації як все-світнього процесу, тобто такого, що за своїм масштабом охоплює весь світ, не залежно від центрального чи периферійного розташування країни, та характеризується системною інтеграцією і уніфікацією. Системність процесу вказує на його універсальний ха-

ракти, який проникає абсолютно у всі сфери життєдіяльності людини та продукує, відповідно, в них певні зміни. Перш за все слід говорити про культурну, економічну та політичну сфери життя, оскільки вони є базовими для побудови основної маси типових соціальних зв'язків та взаємодій. Отже, глобалізація робиться можливою завдяки таким процесам як інтеграція та уніфікація, що являються як би механізмами її втілення. Глобальні трансформації в суспільстві відбуваються, в першу чергу, під впливом всезагальної інтеграції та уніфікації. Взагалі, трансформація — це політично-нейтральний процес отримання суспільством нових рис та характеристик, що відповідають вимогам сучасності. Політична нейтральність зазначається як неможливість оціночного судження цих змін, що відбуваються на даний момент, а лише результати цих перетворень, в певній часовій перспективі, можуть характеризувати про їх позитивність чи негативність. Головна мета глобальних трансформацій полягає у створенні єдиного соціокультурного простору, взагалі, — єдиного світоустрою, в рамках якого проходить поступова інтегрованість світу в нову загальнопланетарну реальність.

Провідною тенденцією сучасного типу суспільного історичного розвитку, який відповідає умовам глобалізації, є об'єднання окремих країн, регіонів та континентів у нову загальнопланетарну реальність.

В контексті глобальних трансформацій, інтегративність суспільства ми визначаємо як здатність соціальної системи, її потенційних можливостей до включення в зазначену загальнопланетарну реальність. Тобто суспільство має набувати цієї специфічної властивості, яку вчені можуть характеризувати як певну якість, що властива глобальній спільноті. І, саме здатність до інтеграції визначатиме долю тієї чи іншої країни в цивілізаційному розвитку світу.

Глобальна інтеграція забезпечує форму єдності та цілісності сучасного людства, завдяки чому різні прагнення та інтереси держав можуть привести до глобальної єдності світу. Основу такої єдності закономірно являє солідарність як “свідома, внутрішня духовно-моральнісна та соціальна організація, яка забезпечує всезагальну спільність людства” [1]. Якщо метою глобалізації є побудова, так званого, глобального суспільства, то трансформаційні зміни мають призвести до уніфікації та стандартизації у всіх сферах життя людей, що є майже неможливим з точки зору культурологічного підходу. Оскільки світ створено в його різноманітності та унікальності національного, географічного і ресурсного наповнення. Проте, на формування зазначеної солідарності виділено чимало часу та суб'єктивних зусиль активних світових акторів. В даному контексті змін, мова йде про узгодженість інтересів між усіма суб'єктами світової спільноти, як в особі національних держав, так і на індивідуальному особистісному рівні. Таким чином, і інтегративність може залежати від суб'єкта, що залучається до світової інтеракції. На думку

деяких вчених, та з логіки критерію суб'єктності, в сучасних умовах можна виділити дві основні форми глобальної інтеграції: індивідуальну та колективну глобальну інтеграцію.

Глобальна індивідуальна інтеграція передбачає персональне включення окремої людини до сфери глобального соціально-політичного, економічного та культурного простору. Тобто тут йдеться про певні форми об'єднань між окремими людьми в межах глобального простору. Наприклад, окрема людина для досягнення своїх інтересів та задоволення потреб долучається у відповідні транснаціональні структури (культурні, правові, економічні, професійні, політичні, релігійні). В умовах розвитку інформаційного суспільства це можливо за допомогою такого типу комунікації як мережа Інтернет. Об'єднання держав за для реалізації спільних інтересів, як суб'єктів колективної волі, в сферах політики, права, екології, культури передбачає тип колективної глобальної інтеграції.

На думку Ф.Хайєка, сучасний інтеграційний процес приводить до “виникнення нових форм взаємодії між суб'єктами суспільного розвитку, в результаті чого формуються нові соціальні інститути, які порушують усталену історичну логіку буття людства” [2]. Наприклад, національний та державний суверенітет під впливом глобальних світових тенденцій набуває вже зовсім іншого значення, а саме: простежується зниження авторитету державної політики, пріоритетними визнаються глобальні, загальнолюдські, загальноцивілізаційні інтереси, яким мають підпорядковуватися інтереси національних держав. І таким чином, країни, задля включення в єдиний світовий простір, мають мати здатність, умови та можливість інтегративності.

Список використаної літератури:

1. Соловьев В. Сочинения : в 2 т. / В. Соловьев. — М., 1988. — Т. 1. — 563 с.
2. Хайек Ф. Конституция свободы / Ф. Хайек. — М., 2008. — 384 с.